

5 Ιουλίου 1998

Ο Πρωθυπουργός Κώστας Σημίτης επισκέφθηκε σήμερα το πρωί την ιστορική Ιερά Μονή Αγάθωνος και συνομίλησε με τον πατέρα Γερμανό, τον θρυλικό παπά-Ανυπόμονο της Εθνικής Αντίστασης. Μετά τη δοξολογία που εψάλλει στον ιερό ναό της Παναγίας, χοροστατούντος του σεβασμιοτάτου Μητροπολίτου Φθιώτιδος Νικολάου, ο Πρωθυπουργός δήλωσε:

“Αποτελεί ιδιαίτερη χαρά για μένα που βρίσκομαι εδώ στην Ιερά Μονή Αγάθωνος. Ιδιαίτερη χαρά γιατί είμαι πάλι κοντά στον πατέρα Ανυπόμονο, στον πατέρα Γερμανό, που μου θυμίζει και μας θυμίζει παλιές εποχές, αλλά δίνει και ένα μήνυμα θάρρους, ελευθερίας και δημιουργικότητας.

Ο πατέρας Γερμανός, σε πολύ δύσκολες εποχές για τη χώρα, έδειξε ότι δεν πρέπει να κύπτουμε τον αυχένα, ότι δεν πρέπει να παίρνουμε ως δεδομένα αυτά τα οποία δέχονται οι άλλοι. Ότι πρέπει να διατηρούμε ψηλά πάντα τη σημαία μας, να έχουμε το θάρρος και της γνώμης και να θέλουμε να παλέψουμε γι' αυτό που πιστεύουμε.

Όποιος ρίξει εδώ μια ματιά στο περιβάλλον, θα διαπιστώσει ότι αυτό το περιβάλλον είναι κάτι που δεν υπήρχε παλιά. Αυτό το περιβάλλον που ξανοίγεται μπροστά μας είναι δημιούργημα του πατέρα Γερμανού. Ο πατέρας Γερμανός έδειξε ότι μπορεί κάποιος να δημιουργήσει και έτσι να θέλει να δώσει μια κατεύθυνση, ένα όραμα σε μια περιοχή.

Ο πατέρας Γερμανός είναι ένα μεγάλο παράδειγμα για όλους μας και τον ευχαριστώ για την τιμή που μου έκανε να με προσφωνήσει, μιλώντας για μένα και για την οικογένειά μου. Του αξίζει για τη δουλεία του και το παράδειγμά του ένα πολύ μεγάλο μπράβο.

Θα ήθελα ακόμη, επειδή σήμερα εδώ βρίσκονται μαζί μας πολλοί παλιοί αγωνιστές της εποχής της Αντίστασης, να πω και δυο λόγια για εκείνο τον αγώνα και κυρίως το **μετά**:

- **Μετά** δημιουργήθηκε η εντύπωση πως υπήρξαν ηττημένοι και νικητές και πως υπήρξαν εκείνοι που κέρδισαν και εκείνοι που έχασαν.

- Η εξέλιξη έδειξε ότι δεν υπάρχουν, σε τέτοιους εμφύλιους αγώνες, πόλεμους, αντιπαραθέσεις, νικητές και ηττημένοι. Ότι δεν υπάρχουν κερδισμένοι και χαμένοι. Ότι χαμένο είναι το έθνος, ολόκληρος ο ελληνικός λαός, γιατί σε έναν τέτοιο αγώνα χάνονται

οι δημιουργικές δυνάμεις. Σ' έναν τέτοιο αγώνα επικρατεί το μίσος, επικρατεί ο δογματισμός, επικρατεί το πνεύμα καταστροφής του άλλου.

Και εδώ, αν αναλογιστούμε το παρελθόν, θα μπορέσουμε να διαπιστώσουμε πολύ εύκολα ότι ο δρόμος ενός τόπου, μιας χώρας, καθίσταται δρόμος προόδου και δημιουργίας, όσο περισσότερη ομόνοια υπάρχει, όσο περισσότερη θέληση για συνεννόηση υφίσταται, όσο λιγότερος δογματισμός υπάρχει. Γιατί τόσο περισσότερο δημιουργείται η αίσθηση και η πεποίθηση πως η αλήθεια βρίσκεται μέσα από την έρευνα, μέσα από τη συνεργασία. Ότι η αλήθεια είναι εκείνο που αγκαλιάζει τους περισσότερους και τους δίνει περισσότερες δυνατότητες δημιουργίας.

Αυτός ο τόπος - χειροπιαστό παράδειγμα του πατέρα Γερμανού - και εσείς όλοι που είσαστε εδώ, δείχνουν ότι η Ελλάδα έχει τη δυνατότητα να ξεπεράσει αντιθέσεις, ότι η Ελλάδα έχει τη δυνατότητα δημοκρατίας και ελευθερίας. Και αυτός είναι ο δρόμος που πρέπει να μας χαρακτηρίζει στο μέλλον." _